

[Amtoff.]

ning, at vi nu er nær ved at have bekæmpet olieplagen til søs. Der er stadig alt for mange eksempler på olieudtømminger, der bl. a. resulterer i, at et meget stort antal søfugle går til grunde.

Der kan dog næppe være megen diskussion om, som også de tidligere ordførere har nævnt, at den værste forurening af havet stammer fra andre stoffer end olie, og jeg vil her gerne nævne de deciderede giftstoffer, som af nogle firmaer nedsænkes i havet på internationalt farvand. Hr. Kampmann har allerede været inde på det, idet han henstillede til ministeren, at ministeren på nordisk plan søgte indkaldt til en international konference. Udkastning af sådant affald er jo forbudt fra danske skibe, men forbuddet gælder ikke udenlandske fartøjer.

Jeg kunne måske nok ønske en skærpelse af bestemmelsen i § 10 a om forurening med andre stoffer end olie, således at man i størst mulig udstrækning undgik enhver form for udkastning af affald fra skibe, f. eks. således at man undgik toiletaffald fra de store passagerskibe. Men det vil nok føre for vidt i forbindelse med dette lovforslag at komme ind på generelle forureningsspørgsmål. Vi må drage vores erfaringer med den foreslåede skærpelse af lovgivningen.

Det radikale venstre kan være tilfreds med ændringsforslaget vedrørende lovens titel, som præciserer, at loven drejer sig om andet end olieforurening. Det radikale venstre kan også anbefale selve lovforslaget.

Sigsgaard: Jeg tog ikke stilling til lovforslaget ved første behandling og skal i stedet for gøre det nu ved anden behandling, hvor der også foreligger mere materiale, bl. a. som resultat af en, så vidt jeg kan se, nogenlunde grundig udvalgsbehandling.

Forslaget betyder et fremskridt i forhold til nu, men det er tvivlsomt også efter udvalgsbehandlingen, hvor stort fremskridtet er. Det afhænger bl. a. af, i hvor høj grad ministeren vil bruge bestemmelsen i den nye § 10 a om forurening med andre materialer end olie. Jeg vil henstille, at den bestemmelse bruges, og at den bruges hurtigt, og at det sker med baggrund i det, man måske kunne kalde vores moralske ansvar for forvaltningen af jordens ressourcer, mere end i vores juridiske forpligtelser som søfartsnati-

on. Det første, det moralske ansvar, rækker jo væsentligt videre end det sidste. Jeg håber, at man snart når dertil, at olieudtømming helt forbydes.

Desværre beskæftiger forslag og bemærkninger sig næsten kun med olieforureningens æstetiske skader, og derved bliver forslaget til et ret typisk eksempel på symptombehandling. De biologiske skader som følge af olien er nok langt alvorligere. Vi ved, at olien ved opslemning kan optages og opsamles i havets organismer, og at koncentrationen kan blive så stor, at organismen selv eller måske en rovfisk, der æder den, dræbes. Denne giftopsamling rummer selvfølgelig direkte fare for menneskers sundhed, men måske først og fremmest indirekte gennem den forstyrrelse af den økologiske balance, som den skaber. Om den ved vi endnu alt for lidt, og det burde mane til endnu større forsigtighed end den, forslaget er udtryk for. Vi ved om andre stoffer, hvilke store skader der er forbundet med dem, f. eks. om DDT, der findes overalt på jorden, at det nedsætter dannelsen af ilt i havets alger, og at det er disse alger, der forsyner os med halvdelen af den ilt, vi bruger. Om olien har tilsvarende virkninger, når den optages i algerne, ved vi ingenting om, og om den har andre skadelige virkninger, ved vi meget lidt. Vi ved, at visse forbindelser i den virker kræftfremkaldende, også efter at en eventuel petroleumsmag er forsvundet, og det gør det yderst betænkeligt at bruge olieforurenedede havdyr som føde. Også derfor er der brug for et totalforbud mod olieforureningen.

I denne forbindelse vil jeg beklage mig lidt over, at forslaget på et enkelt punkt, så vidt jeg kan se, medfører en svækkelse i forhold til i dag. Det gør det muligt for tankskibe over 150 bruttoregister tons at udtømme olie i forbindelse med det nye Load on Top-system, også i Nordsøen og Østersøen, hvad der i dag helt er forbudt for disse skibe og for andre skibe, hvis de er på vej til havne, der har modtagelsesanlæg for olierester. Der mener jeg altså der er tale om en lille forringelse, som er beklagelig.

Udvalget, som jeg altså ikke har været medlem af, har spurgt ministeren, om der ikke kunne tages nogen initiativer før den internationale konference i 1973, og ministeren nævner i sit svar nogle konferencer og